

EDITORIAL

Pro křesťanský svět jsou velikonoční svátky vzpomínkou na Ježíše Krista, který se stal nejvzácnějším darem, jakého se lidstvu mohlo dostat. Když Ježíš umíral na Golgotském kříži, byly také velikonoce. Tehdy se slavily na památku Božího vysvobození Izraele z Egyptského zajetí.

Ježíš nezemřel proto, že byl něčím vinen, zemřel dobrovolně za hříchy celého světa, obětoval se za mne i za tebe, aby nás vykoupil z područí zla!

Dobrou zprávou pro nás dnes je skutečnost, že Ježíš nezůstal v hrobě, ale byl třetího dne od svého ukřižování vzkříšen. Odešel k Otci, aby nám připravil nový domov, a znovu se vrátí pro ty, kteří s vděčností jeho obětí přijímají.

Podle meteorologické předpovědi mají být letošní velikonoce studenější, než loňské vánoce a to nás určitě netěší. Tím více přejí všem, kdo čtou tyto řádky, aby životodárné paprsky jarního sluníčka rozsvítily každý temný stín vašeho srdce a potěšily v naději, kterou nám přinesl náš Stvořitel.

Pavel Příbyl

Milí sourozenci v Kristu Ježíši našem Pánu,

stojí před námi jeden z nejvýznamnějších křesťanských svátků – Velikonoce. Každý z nás je zvyklý je slavit po svém. Někdo tyto svátky vnímá jako skvělou příležitost dostat se ven do přírody a těšit se z příchodu jara. Jiný je vnímá jako možnost užít si jarních svát-

ků se všemi tradicemi, pečením mazanců, beráneků, zdobení kraslic a koledováním.

Ráda bych se s Vámi dnes podělila o to, co znamenaly tyto svátky pro věřící v průběhu historie.

Hospodin ustanovil tři důležité svátky.

1) PESACH (velikonoce) **NISAN** konec března a duben - 30 dnů

14-15 nisan – Pesach, židovské velikonoce.

2) ŠAVUOT (letnice) **SIVAN (květen)** - 30 dnů
6-7 sivan – Šavuot, svátek týdnů, židovské Letnice.

3) SUKOT (slavnost stánků) **TIŠRI** – 30 dnů
asi konec září a začátek října.

1-2 tišri – Roš há-šannah, židovský Nový rok (hlavní den).

10 tišri – lóm Kippur, den smíření; je to den přísného postu, velekněz vstupoval do velevsatyně, celý den jsou bohoslužby

15-22 tišri – Sukkót, svátek stánků, radostný svátek

Pesach se ve Starém zákoně slavil na památku zázračného vysvobození Izraelců z egyptského otroctví (2. kniha Mojžíšova 12 a 13 kap). Začíná úplňkem měsíce nisanu (březen/duben- jedná se tedy o neděli po prvním jarním úplňku). Ústředním rituálem je hostina, ke které se shromažďují příbuzní a přátelé. Domácí slavnost probíhá podle pevného řádu (hebrejsky- seder), odtud název "sederový večer".

Tento svátek slaví židé dodnes na památku zázračného vysvobození z Egypta pomocí

Boží a obrací se k počátkům Izraelského národa. Pesach je jinak nazýván jako „židovské velikonoce“ nebo „svátek nekvašených chlebů“ - macesů. Ty připomínají, že v den před vyjitím z Egypta už nebyl čas upéci vykvašený chleba. Svátku předchází intenzivní přípravy, všechno kvašené se musí doma najít a odstranit. Domácí slavnost pak začíná první večer v podobě sederové večeře. Schází se celá rodina, pán domu vede slavnost, paní domu dohlíží na pohodlí všech a jsou přiváni chudí, přátelé - i nežidé. Na otázku nejmladšího účastníka otec vypráví příběh o vyjití z Egypta za pomoci Pesachové Hagady - kniha vyprávění a bohoslužebného pořádku a zpívají se žalmy. Celý tento svátek je však založen na zpřítomnění všeho, co se tehdy stalo a každý by měl pohlížet sám na sebe jakoby také vyšel z Egypta. Je to jeden z nejvroucnějších svátků židovství a v židovských rodinách má své pevné místo, i tam, kde žijí v rozptýlení.

V Hagadě se mluví o praotcích Abrahamovi, Izákovi a Jakobovi, o dobách exilu a poroby. Připomíná se také deset Božích ran, kterými byl potrestán faraón, odchod z Egypta a překročení Rudého moře. Připomíná se jeho zářného rozdělení a zničení celého egyptského vojska.

V Novém zákoně jsou Velikonoce oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Protože je Zmrtvýchvstání základem naší víry, jsou Velikonoce největším svátkem církevního roku. Nabízí se otázka, čím jsou pro nás Velikonoce dnes. Zkusme se o letošních svátcích ponořit do starodávných příběhů vysvobození židů z Egypta, připomenout si, jak nás Bůh vedl a vede i dnes. Zastavme se pod křížem, který

pro nás znamená odpuštění a nový začátek. Prosme o to, abychom prožili Letnice (naplnění Duchem svatým) a poté se pojďme radovat tak jako se židé radovali na Slavnosti stánků. Židé si připomínali a stále připomínají, že se o ně Hospodin staral na poušti a oslavovali návrat oblaku Boží slávy, který je doprovázel na poušti. Tyto tři velké svátky ustanovil sám Bůh, který říká: „Já jsem váš Hospodin, Já jsem váš Bůh“. Není to důvod k radosti a vděčnosti, co říkáte? Není to také důvod k zamyšlení, jak nás Bůh vede jako jednotlivce i církev?

Sukot (Slavnost stánků) narozdíl od Pesachu a Šavuotu nemá historický ekvivalent. Jeho naplnění nás teprve čeká. Slavení tohoto svátku předchází v židovské historii Jom kippur (Den smíření). Typické bylo troubení na šofar, který měl izraelity probudit z letargie a připravit na vyznání hříchů a setkání s Hospodinem. Izraelské troubení je předobrazem „archanděla a Boží polnice“ (1Te 4,16), které ohlásí Kristův druhý příchod. Potom dojde historického naplnění i svátek Sukot, neboť Bůh bude přebývat (stanovat) se svým lidem navždy. Bude to den té největší radosti a události, jakou může tato země prožít.

Dovolte mi ještě jednu myšlenku. Sukotu (Slavnosti stánků) předchází historicky Bohem ustanovený Šavuot (Letnice). Letnice jsou svátky jara. Sukot přichází na podzim. Krátce před druhým příchodem Ježíše Krista očekáváme „pozdní déšť“ - vylití Ducha Svatého za mnohé. Kde se na časové ose nachází tento svět? A kde se nacházím já?

Zpracovala Jiřina Krejzová

Jaro v Pekingu

Milí přátelé,

tentokrát vás všechny zdravíme s obzvlášť velkou radostí, protože se nám dnes s Pavlem podařilo složit znalostní test na získání čínského řidičského průkazu. Předcházelo tomu naučení se více než 1000 otázek z čínských pravidel silničního provozu.

Ale i kdyby se to člověk perfektně naučil, tak neměl vyhráno, protože mohl být nemile zaskočen špatnými překlady v testech. Já jsem dělala test v angličtině a Pavel v němčině a spolu s dalšími Němci se trápili s velmi špatným německým překladem. Hlavní je, že jsme oba test udělali, za několik dní si vyzvedneme čínské řidičáky a hlavně služební auto, se kterým již budeme flexibilnější. Na druhou stranu ježdění taxíky bylo pohodlné, hlavně co se týká orientace v mnohamilionovém městě a parkování.

Dá se říci, že se právě symbolicky ukončila první začínající etapa našeho života v Pekingu a začíná další, ve které budeme více cestovat a poznávat okolí města.

Další velkou radost máme z našeho anglicky mluvícího sboru, který je přístupný pouze pro cizince. Máme zde už mnoho známých. Jedna kamarádka z Holandska mi ukázala čínský lokální trh, který splnil všechny moje představy, které jsem o trhu měla. Nechtělo se mi nakupovat drahou zeleninu a ovoce v zahraničních obchodech a tak jsem hned od začátku hledala nějaký místní trh. Až po několika měsících se mi můj sen splnil. Trh se nachází asi 2 km od našeho compoundu uprostřed čínského sídliště a dá se tady nakoupit spoustu druhů ovoce, zeleniny, hub, oříšků, semen, tofu, vajec, rýže, nudlí, ryb a masa. Některé stánky se živými žábami a jinou havětí ani neprohlížím, ale u většiny stánků se ráda zastavím a něco nakoupím.

Samozřejmostí je domluva v čínštině, tak mám aspoň možnost trénovat.

Další milá věc, která souvisí s naším novým sborem, je studijní skupinka, která se v našem compoundu schází vždy v pátek 1x za 14 dní. Naposledy se skupinka sešla v našem domě a uhostili jsme 5 bratrů a sester z USA. Ve sboru jsme na sebe s Pavlem prozradili, že rádi hráme a zpíváme, tak organizátor skupinky všem účastníkům rozeslal pozvánku s tím, že se u nás bude zpívat. Na internetu jsme našli známé anglické duchovní písně a za doprovodu klavíru a kytary jsme si zazpívali. Ani jsme nečekali, že to bude mít takovou odezvu. Bratr Val, který pracuje na americké ambasádě, k nám hned další den přijel s velkým zpěvníkem a s prosbou, že by chtěl, aby se do hraní příště zapojil i jeho syn na saxofon i naši kluci. Tak se těšíme na další společná setkání.

K nám do Pekingu už přišlo jaro a je radost pohledět na rozkvétající Peking. Za to do Čech se prý vrátila zima i se sněhovým kabátkem. Tak vám přejeme, abyste se také co nejdříve dočkali krásných slunečných dní.

Ellen

CESTA MÉHO ŽIVOTA – Alena

Jsem Bohu vděčná za jeho rozhodnutí poslat mě na svět do milující rodiny jako třetí dítě. Bratr byl starší o 5 let, sestra o 4 roky. Žili jsme na vesnickém nádraží uprostřed Českého ráje. Z okna jsem viděla Kozákov, kousek od domu Humprecht a Trosky, a když jsem si chtěla zasportovat, doběhla jsem na hrad Kost.

Tatínek pracoval jako traťmistr a maminka prodávala lístky na vlak. Na vesnici byla dvojtřídka, kterou vedl pan řidič s housličkami. My děti jsme musely pomáhat na nádraží, ale

i doma, kde jsme měli malé hospodářství (slepice, králíky, kachny, husy o praseti raději nemluví). Dnes na tu dobu často vzpomínám jako na hrůzu komunistického temna, ale díky tomu že neexistovaly počítače ani televize, prožily jsme dětství v přírodě a v pohybu. Uprostřed vesnice bylo hřiště, kde jsme se scházely a hrály si. I ten pomlouvaný „pionýr“, byl pro nás sice organizovaná, ale pohybová zábava.

Naše maminka byla hluboce věřící a do kostela chodila komunistům navzdory. Já jsem musela chodit na náboženství jednou týdně odpoledne po vyučování. Faráři, kteří k nám docházeli do školy ze Sobotky, to neměli jednoduché, neboť je úřady často přemísťovali z místa na místo. Pamatuji se na jednoho, který měřil snad dva metry a byl moc hodný. Po náboženství si mě hodil na ramena a donesl domů. Měla jsem to z dětí nejdál a on chodil okolo. V Pána Boha jsem asi věřila vždycky, ale vliv ateistického okolí mne ovlivňoval. Byla doba, kdy jsem Ho do svého života skoro nepouštěla, ale věřím, že nade mnou vždycky držel ochrannou ruku. Hlavně v době dospívání, kdy jsem chodila po tanečních i jiných zábavách.

Brzy po ukončení průmyslové školy jsem se vdala a přestěhovala do Mladé Boleslavi. Narodily se nám děti Jenda, Petr a Renata. Vždycky jsem chodila někam cvičit, a tak jsem se seznámila s jógou a s trochou východního duchovna. Je zvláštní, že jsem při tom narazila i na Bibli a na Pána Boha a začala jsem se rozhlížet po tom, jak Bibli porozumět. To už bylo po „Sametové revoluci“ a v kulturáku jsem narazila na biblické kurzy pana Kysílka, které pořádali adventisté. Začala jsem je navštěvovat, abych si doplnila vzdělání a našla jsem tam Pána Boha, se kterým mohu být v každém čase. Zanedlouho jsem začala navštěvovat náš sbor, ale to většina z vás asi již ví.

Samozřejmě jako v každém životě i v tom mém byly různé problémy a těžká období. Třeba když jsem třikrát za sebou ztratila práci. Sice jsem si brzy našla další, ale byla to doba nesmírně stresující. Jako věřící bych to měla předávat Bohu a být v klidu, ale to se lépe řekne, než udělá. Až mnohem později jsem to začala chápat jako zkušenosti.

Děkuji Bohu za vše, co mi denně dává. Děkuji mu za rodinu, kterou jsem měla i mám, hezky se mi rozrostla. Děkuji Mu i za tu rodinu sbořovou, za všechny, co ji tvoříte.

Vaše Ála

PAVEL ZVOLÁNEK NOVÝM PŘEDSEDOU VĚZEŇSKÉ DUCHOVENSKÉ PÉČE ČR

Novým předsedou Vězeňské duchovenké péče (VDP), organizace sdružující duchovní všech církví v ČR navštěvující odsouzené ve věznicích a lidi propuštěné z vězení, byl ve čtvrtek 26. 3. na členské schůzi VDP v Praze zvolen adventistický kazatel Pavel Zvolánek. Vystřídal tak ve funkci Renatu Balcarovou, rovněž členku Církve adventistů sedmého dne, která ji vykonávala 16 let, tedy 4 volební období. Vzhledem k tomuto novému povolání nebude již Pavel Zvolánek na nastávající konferenci Českého sdružení sborů církve adventistů kandidovat na služebnost předsedy tohoto sdružení, kterou vykonával dosud.

Vězeňská duchovenká péče sdružuje duchovní – dobrovolníky, z nichž se případně rekrutují profesionální kaplani Vězeňské duchovní služby ČR. Pavel Zvolánek již působil jako dobrovolník VDP i jako kaplan VDS. Začínal před 21 lety a v organizaci Vězeňské duchovenké péče patří k zakládajícím členům. Funkce předsedy VDP je na plný úvazek a za-

hrnuje starost o to, aby měli duchovní sloužící vězňům v církvích i věznicích vhodné podmínky, vzdělání, jednání se všemi zúčastněnými církvemi, vedením věznic, Vězeňské služby ČR a dalšími institucemi. Na předsedu VDP Pavel Zvolánek kandidoval na žádost výboru Česko-Slovenské unie církve adventistů pro kaplanskou službu.

Přítomní srdečně poděkovali dosavadní dlouholeté předsedkyni VDP Renatě Balcarové za její obětavou práci, během níž příkladně stabilizovala dobrovolnou duchovenskou péči jako plně respektovanou věznicemi, úřady, církvemi i celou společností. Pavel Zvolánek ve své promluvě po zvolení poděkoval Bohu i členům VDP za jejich důvěru a za jejich věrnou službu. Na základě Ježíšova podobenství o pšenici a plevelu z biblického Evangelia podle Matouše, 13. kapitoly, zúčastněně vyzval: "Naším úkolem je rozsévat dobrou Boží setbu, přinášet ji i do těch nejtemnějších míst jako jsou věznice, protože i zde má Pán Bůh svoji úrodu, svoji dobrou úrodu. Není na nás, abychom posuzovali, co je plevel a co pšenice. Neumíme to posoudit dobře.

Naším úkolem je rozsévat dobrou Boží setbu, přinášet ji i do těch nejtemnějších míst jako jsou věznice, protože i zde má Pán Bůh svoji úrodu, svoji dobrou úrodu. Není na nás, abychom posuzovali, co je plevel a co pšenice. Neumíme to posoudit dobře. Naším úkolem je pěstovat a šířit Boží laskavost, radost a opravdovost, které do nás Bůh zasévá."

Převzato ze zpráv církevního webu

CO SE STALO S NAŠÍ DOBOU?

Zažíváme vážnou krizi? Proč mají najednou lidé pocit, že se něco zlomilo, a cítí se zklama-

ní? Co nás v budoucnosti čeká? Dnes pohledem autora, který zná českou duši přímo zevnitř. Každý student lékařství je už od prvního ročníku studia veden svými profesory k tomu, aby si u každého pacienta položil dvě zásadní otázky - proč a jak.

Prof. PaedDr. ThDr. MUDr. et MUDr. Jaroslav Maxmilián Kašparů, Ph.D., dr. h. c. je český psychiatr, pedagog, premonstrátský jáhen a esperantista. Působí v Pelhřimově. Je autorem duchovní literatury. Je externím spolupracovníkem Českého rozhlasu a České televize.

Proč má nemocný potíže? Otázka diagnostická, která vede k určení choroby. Jak ji léčit? Otázka terapeutická, hledání cesty k uzdravení. Je-li naše společnost nemocná, a ona bezesporu nemocná je, klademe si obě otázky všichni. Až na několik vrcholných politiků, kteří mají většinou jiné starosti, než jaké musí řešit lid obecný.

Ovšem co hlava, to názor. Jedni ze současného stavu obviňují komunismus, jiní konzumismus, další neoliberalismus nebo hédonismus. Z mého pohledu nepůsobí v této zemi tajemné abstraktní -ismy, ale hlavně tři silně zhoubné choroby. Ztráta studu, rozvoj společnosti bez respektování přirozených společenských norem a z obou předchozích plynoucí pocit tíživé bezmoci.

Diagnóza

"Žijete v zemi, kde nic není hanba!" Těmito slovy zhodnotil student z Asie svůj roční pobyt v České republice. Čím kratší, tím výstižnější bylo jeho hodnocení klimatu v naší zemi. Měl pravdu. Z české kotliny se kamsi vytratil stud. Pojem hanba je dnes už srozumitelný málokomu. Dítě se nestydí zesměšnit učitele, muž se nestydí opustit ženu a děti kvůli milence, potomci se nestydí zvednout ruku na

své rodiče, není žádnou hanbou žít jako parazit nebo veřejně propagovat zlo. Proč by se tedy měli politici ve službách mafií stydět lhát, krást a podvádět?

Svoji velikou vinu na tomto stavu mají také ty sdělovací prostředky, které z banality dělají tragédii a z tragédie banalitu. Žijeme v době, která propaguje nosit všechno naruby. Normy chování nám prezentují svým nenormálním chováním duchaprázdné celebrity všeho druhu. Ony totiž zaujaly místo jako vzory po moudrých básnících a osvícených autoritách, do kterých by „moderní český sjednocený Evropan“ už ani nekopl. Z pořadů některých televizních stanic, které by měly kultivovat lidskou duši a zjemňovat smysl pro krásu, pravdu a dobro, teče většinou krev, adrenalin, testosteron... Z této skutečnosti chápou, proč se užívá termín televizní kanály.

Kdykoli stojím jako soudní znalec z oboru psychiatrie u soudu, který projednává činy mladého delikventa, mám skoro pokaždé tendenci na lavici obžalovaných posadit systém, který vládne v této zemi a jehož jsou mladí lidé obětí.

Ale koho to zajímá? Politiky v žádném případě! Ti mají jiné starosti. Stávající garnituře jde o to, aby se ve službách různých mafií udržela u moci co nejdéle jakoukoli strategií, a ti, kteří mlsně hledí na jejich místa, hledají taktiku, jak by je mohli vystřídat. Bez onoho přežitku, kterému se říkávalo stud.

Obyčejní smrtelníci v této zemi trpí oprávněnými pocity nespravedlnosti a křivdy, ale parní válec politiky a byznysu si vesele jede dál. A proč by ne! Sliby, fráze a široké úsměvy těch (všeho)schopných z předvolebních plakátů tak snadno a rychle shoří pod jeho kotlem. A nikdo se opět za nic nestydí.

Navrhoval bych celospolečenskou infuzi studu a vybraným jedincům implantovat svědomí. Obojí bude obtížné, protože v prvním případě už těžko nahmatáme zlovykem zkolabované žíly a ve druhém už nerozřízneme

politikařením zkamenělou hroší kůži.

Místo domu barabizna

Pokud chtěl kdysi zedník postavit pevné a rovné stavení, potřeboval k tomu kromě kamenů a cihel ještě maltu a olovnici. Maltu, aby držela pohromadě jednotlivé kameny a cihly; olovnici, aby stěny byly rovné. Stavitelé moderní polistopadové společnosti začali sice ke stavbě používat ekonomické kameny a právní cihly, tedy stále nové a nové zákony a předpisy, ale absolutně odmítli používat pojivo a ctít svistou rovnou stěnu. Kladou cihlu na cihlu bez malty, která se míchá z pokory, štědrosti, přejícnosti, mírumilovnosti, cudnosti, střídmosti a činorodosti.

Dřív se této pojivové směsi říkávalo sedm hlavních ctností. Z olovnice, která se řídí přírodním zákonem gravitace, si udělali kyvadlo. Co bylo kdysi jednoznačným tabu, pyšně rozkmitali moderním relativismem. Mimo jiné je u staveb běžné, že se kameny dávají do základů a cihly na ně. Tedy zákony jsou nad trhem, ale u českého projektu je tomu naopak. Trh jako by byl nadřazený zákonům. Oč má u nás trh silnější zuby, o to bezzubějšími se stávají zákony. Bez malty a s kyvadlem v ruce se dá postavit leda tak barabizna. Tolik k diagnóze.

Terapie

Co s terapií? Jsou dvě řešení. Buď to nepovedené stavení zbourat, anebo z něho závčas utéct. V prvním případě by šlo o revoluci, ve druhém o emigraci.

Pokud bych jako léčebnou metodu navrhl revoluci, mohl bych být zažalován za trestný čin poškozování cizí věci. Skutečně cizí věci. Obávám se totiž, že už nám v této zemi nepatří ani ta vratká barabizna. Pokud bych navrhl terapii emigrací, může mi být položena otázka, kam utéct.

Do některého evropského státu určitě ne, protože evropský dům opravují ti samí architekti, kteří nám pomáhali s projektem stavby

oné vratké chatrče. Staví také bez mravnosti a s kyvadlem v ruce. Možná by se vyplatilo prchnout za asijským studentem do té země, kde ještě nevyhynul stud.

Třetí chorobou je epidemicky se šířící pocit bezmoci. Nějak se v něm začínáme postupně utápět všichni. Jednou za několik let je nám sice hozen záchranný člun v podobě voleb, ale brzy se ukáže, že i on je děravý. Frustrace vystřídá depresi, zklamání vystřídá bezmoc. A právě ona bezmoc spojená s pocitem bezvýhodnosti je silně nebezpečná. Trvá-li dlouho, začne se měnit v agresi. A ta tady již je. Dokonce i mezi školními dětmi lze zachytit její silný nárůst. Budme ovšem upřímní a nestěžujme si jen na ty nahoře. Zavinili jsme si to i my sami, když jsme přijali převrácený životní styl, který nám našeptává: "Žij bohatě navenek a chudě uvnitř!"

Pokud neprovede náš národ proměnu a nezačneme žít bohatě uvnitř a chudě navenek, nemáme šanci... Potom i mně samotnému nezbude nic jiného, než abych zamkl ordinaci, přestal diagnostikovat, navrhopvat terapie a utekl se schovat. Rovnou mezi šílence. Nebude v tom ani trochu zbabělosti a nebudu tam sám. Bez vnitřní proměny a bez pokání tam skončíme brzy VŠICHNI!

PŘEHLED FINANČNÍCH DARŮ SBORU ZA MĚSÍC - BŘEZEN

<i>Pro potřeby sboru</i>	1 621 Kč
<i>Na fond oprav</i>	811 Kč
<i>Zvláštní dar pro sbor</i>	310 Kč
<i>Podpora sborové misie</i>	740 Kč
<i>Dary 13. soboty</i>	1 205 Kč

Vážení a milí,

chtěla bych Vám poděkovat za finanční dary, kterými průběžně podporujeme fungování našeho sboru. Musím ale také připomenout,

že jsme se zavázali, každoročně přispívat na jeho činnost jednorázovou částku 500 Kč na člena. Čas utíká, máme za sebou první čtvrtletí roku, za chvíli přijdou dovolené, pak vánoce a rodinných výdajů bude stále dost. Uvedenou částku můžete naplňovat postupně, podle možností.

Ještě jednou děkuji za ochotu podílet se finančními prostředky na provoz sboru i sborového domu.

Eva

HUMOR KOŘENÍ ŽIVOTA

„Představ si, včera jsem se nemohl celý den odtrhnout od Bible.“ „To sis při čtení Bible hrál s vteřinovým lepidlem?“

Můžeme se přít, zda svět vznikl Božím zásahem – ale nikdo nemůže popřít, že to byla trefa.

Někteří svatí se dokážou vzdát všeho – kromě víry, že se jim to všechno jednou vrátí...

Víra je božská pojistka, ale většina lidí ji odmítá platit.

Za všechno číňte díky, ale nikdy nežádejte všechno!

NAROZENINY V DUBNU OSLAVÍ:

Jiřina	-	18. 4.
Bětuška K.	-	17. 4.
Štěpánek S.	-	17. 4.
Tomášek H.	-	20. 4.

Jiřince přejeme k jejím půlkulatinám kromě výborného zdraví plnou náruč Božího požehnaní a dětem hodně dobrých kamarádů, splnění tajných přání a Boží blízkost každý den.

PROGRAM LÁVKY - BŘEZEN 2015

www.lavkamb.cz

Úterý 14. dubna v 17:00 hod.

KLUB ZDRAVÍ - „Kaleidoskop zajímavostí ze světa výživy, aneb super potraviny pro vaše zdraví“.

Přednáška **Ing. Roberta Žížky** nám představí výživové

hvězdy z hlediska antioxidační kapacity, prevence rakoviny a dalších závažných onemocnění, které jsou obsaženy ve špičkových studiích Dr. Michaela Gregera, mezinárodně uznávaného propagátora bezpečnosti potravin a veřejného zdraví v USA.

Vstupné - dobrovolný příspěvek

Čtvrtek 16. dubna v 18:00 hod.

KINO – ZABIJÁK V JESKYNÍCH

Milióny netopýrů v Severní Americe vymírají - jedná se o jednu z největších přírodních katastrof v historii. Tým vědců se pokouší nalézt způsob, jak nebezpečnou epidemii zastavit. Díky revolučním výzkumným postupům a technickým vymoženostem nám tak nabízí jedinečnou příležitost nahlédnout do světa tohoto tajemného - a častokrát demonizovaného - živočicha. Podaří se vědcům zvrátit běh evoluce? Souboj s časem začíná - v sázce je mnoho.

Film v koprodukcí Německa a USA, 52 min. Režie a scénář Dennis Wells, český dabing.

Vstupné dobrovolné

Úterý 28. dubna v 18:00 hod.

KLUB ZDRAVÍ - Zdraví z Boží lékárny.

(Přírodní léčebné prostředky z lehce dostupných zdrojů (po-

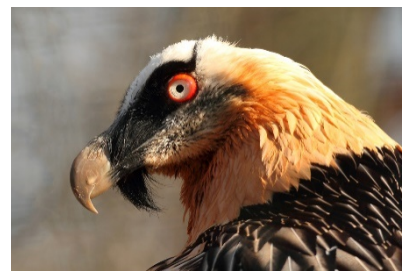
traviny, dýchání, některé cviky a masáže). Zajímavým večerem nás provede lektorka Institutu životního stylu - **Iveta Pečenková**.

Vstupné - dobrovolný příspěvek

Čtvrtek 30. dubna v 18:00 hod.

KINO – ALPSKÝ ORLOSUP BRADATÝ

Seznámíte se s mytickým okřídleným králem Alp - Orlosupem bradatým. Snahy o jejich repatriaci trvají již 30 let. Spousta nadšenců se

snaží, aby se tento impozantně vyhlížející dravec mohl v Alpách v budoucnosti opět cítit jako doma. Díky spolupráci několika horských národních parků a také díky porozumění místních obyvatel tento „pták-ohnivák“ opět začíná osidlovat svá kdysi ztracená území. Každé narozené mládě posiluje naději, že zde tento vzácný ohrožený druh přežije. Toto je příběh obětavých žen a mužů, kteří věnovali své životy kauze repatriace orlosupa bradatého.

Francouzský film 52 min. Scénář a režie - Mathieu le Lay, český dabing.

Vstupné dobrovolné

